

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

2. Quare nos debeamus orare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

duo sæpè coniungit, vt Psalm. 49. Inuoca me, & honorificabis me. ad Philipp. 4. Nihil solliciti sitis, sed in omni petitione & gratiarū actione petitiones vestræ innotescant &c. Quatuor hīc enumerauit Apostolus: orationem, obsecrationem, gratiarum actionem, petitionem. Oratio est aliud nihil, quàm verba quæ dico aut lego in Psalmis: obsecratio est, quando petitio propter aliquid aliud formatur, vt dum aliquem obsecro (id est, flehen,) propter hunc vel illum amicū. Sic obsecramus patrem Deum propter filium Christum in omnibus collectis. Sic obsecrauit Salomon Deum Psal. 132. Memento Domine Dauid. Sic Paulus ad Roma. 12. Obsecro vos per misericordiam Dei &cæt. Petitio fit quando res nominatur quæ petitur, sicut in oratione Dominica nominamus ea, quæ obsecramus & petimus. Gratiarum actio est, accepta beneficia pensare & ponderare, ac confortare fiduciam accipiendi illud quod petimus. Sic oratio extendit se in gradus, vbi Deus inuocatur tanquàm summus auxiliator, creator, & conseruator, & in eū omnem fiduciam collocat, tanquàm summum refugium in omni necessitate & tribulatione nostra, &c.

Secundò, prima causa quare debeamus orare, est præceptum Christi. nam inquit: Petite in nomine meo, & accipietis scilicet propter nomen meū, Ioan. 16. Et quoniam hoc præceptum est, idè sicut peccat, qui furtum, adulterium, homicidium committit, eò quòd hæc Deus prohibuit, sic non obedire DEO in hoc præcepto, & illi cultum illum non reddere, non inuocare in periculis, & auxilium ab illo non expectare, non gratias agere pro beneficijs, est grande peccatum. Huic igitur præcepto opponere debemus nostram imbecillitatem, & dubitationem, quia naturaliter dubitamus, an exaudiamur, necne quòd simus indigni peccatores, quòd oratio nostra

non

non sit benè disposita, an Deus curet nostras orationes &c. Sæpè enim homines desperabundi abijciunt omnem inuocationem ob indignitatem suam. Sed quia Christus ipse præcipit, vt propter suum nomen petamus, ideò pro se quisque tenetur satisfacere huic præcepto, & non in alios reijcere, quos fortè arbitratur sanctiores esse. Deindè mouere nos debet ad orandum promissio, quæ ideò facta est, vt testetur Deum velle exaudire preces, ac ipsas efficaces esse apud Deum & sæpè promissionem suam confirmat iuramento, Ioan. 16. Amen amen dico vobis &cæt. Magna igitur Dei bonitas est, quòd promissionibus & præceptis nos inuitat ad inuocandum. Quare contemnere hæc liberalitatem Dei, est magnum piaculū, & quia Deus verax est, & seruans promissionum suarū, ob id multò pronior est ad dandum, quàm nos ad accipiendum.

3. Tertiò ad veram orationem tria exiguntur, vt efficax sit corā Deo. Primò, pœnitentia à flagitiosis peccatis, & fraternæ iniuriæ dimissio: deindè, res iusta quæ petatur: postremò, fides quæ certò statuatur Deum exaudire preces. Primò, qui sine pœnitentia est, non exauditur, Lu. 6. Quid me vocatis Domine Domine, & non facitis quæ dico vobis? Clamores igitur, cantus, psalmodiæ, &c. cum clamamus, Domine Domine, parùm proderunt, si non fecerimus pœnitentiam, & cessauerimus à peccatis. Esai. 1. Cùm multiplicaueritis orationes vestras, non exaudiam, quia manus vestræ sunt plenæ sanguine, id est, ira, odio & praua voluntate. Marc. 11. Cùm stabitis ad orandum, remittite, &c. Et Psalm. 108. Oratio eius fiat in peccatum, vbi scilicet non est pœnitentia. ideò Christus iubet reconciliari fratri, Matth. 5. antequàm munus altari imponat. Hæc ergò causa est, quòd oratio sæpè retardatur & impeditur, quia non cogitamus nos emendare: vel etiam in pijs sæpè retardatur petitio, vt sciamus hac mora exerceri fidem. Sic cùm Abrahæ esset promissa